

PISM

POLSKI INSTYTUT SPRAW MIĘDZYNARODOWYCH
THE POLISH INSTITUTE OF INTERNATIONAL AFFAIRS

NR 50 (3184), 29 LIPCA 2026 © PISM

BIULETYN

Wpływ sytuacji na Bliskim Wschodzie na Ukrainę

Maria Piechowska

Wojna w Iranie będzie miała długofalowe konsekwencje dla sytuacji Ukrainy, w tym dla przebiegu jej rozmów z Rosją na temat zakończenia działań militarnych. Zaangażowanie Stanów Zjednoczonych na Bliskim Wschodzie zmienia ich priorytety oraz ogranicza zasoby polityczne i militarne dostępne dla Ukrainy. Jednocześnie konflikt ten przyspieszył proces przekształcania Ukrainy z jedynie odbiorcy pomocy wojskowej w państwo, które w kwestii systemów bezzałogowych może być traktowane jako partner technologiczny.

Ukraińska ocena wojny w Iranie. Ukraina postrzega wojnę USA przeciwko Iranowi przede wszystkim przez pryzmat własnego bezpieczeństwa i wojny z Rosją. Z perspektywy Ukrainy kluczowe znaczenie ma wpływ sytuacji w regionie Zatoki Perskiej na dynamikę relacji rosyjsko-irańskich, a także na globalną pozycję Rosji oraz Stanów Zjednoczonych w międzynarodowym układzie sił. Od razu po [rozpoczęciu działań przeciwko Iranowi](#) przez Stany Zjednoczone i Izrael 28 lutego br. ukraiński resort spraw zagranicznych wydał oświadczenie, w którym bezpośrednio nie poparł ataków, obarczył jednak irańskie władze odpowiedzialnością za destabilizację regionalną i współudział w rosyjskiej agresji przeciwko Ukrainie. Z kolei w swoim tradycyjnym wieczornym przemówieniu tego samego dnia prezydent Wołodymyr Zełenski przypomniał o bliskiej współpracy irańsko-rosyjskiej i wezwał USA do „determinacji” w wojnie. W następnych dniach podkreślał też solidarność z atakowanymi przez Iran państwami Bliskiego Wschodu. W kolejnych miesiącach władze ukraińskie regularnie przypominały, że Rosja i Iran nawzajem wspierają się militarnie. W lipcu br. prezydent Zełenski poinformował, że Rosja przekazuje Iranowi zdjęcia satelitarne amerykańskich obiektów wojskowych w państwach Zatoki Perskiej. Ukraina zaatakowała też na Morzu Kaspijskim irańską jednostkę, która miała transportować sprzęt do wojskowej Rosji. Ukraińskie oceny sytuacji na Bliskim Wschodzie skupiają się na wskazywaniu, że trwający konflikt ogranicza zdolności militarne Iranu, co pośrednio wpływa na osłabienie Rosji, oraz odciąga uwagę i zasoby USA od Ukrainy.

Wpływ wojny na negocjacje. Sytuacja na Bliskim Wschodzie po raz kolejny uświadomiła Ukrainie ryzyko związane z uzależnieniem procesu negocyjacyjnego od stopnia zaangażowania strony amerykańskiej. [Nieprzewidywalna polityka Donalda Trumpa](#) i jego obecny niższy poziom zainteresowania wojną na Ukrainie wpływają na dynamikę spotkań. Wojna z Iranem spowolniła toczące się rozmowy ukraińsko-amerykańsko-rosyjskie. Po rozpoczęciu działań militarnych w regionie Zatoki Perskiej dla strony amerykańskiej priorytetem stały się [negocjacje z Iranem](#). Zaangażowane są w nie te same osoby – Steve Witkoff i Jared Kushner – które prowadziły wcześniejsze rozmowy nt. Ukrainy, co również ma wpływ na możliwości organizowania spotkań. W rezultacie nie doszło do zapowiadanych rokowań trójstronnych. W praktyce sytuacja w Iranie przełożyła się na zmniejszenie intensywności amerykańskich działań dyplomatycznych wobec wojny rosyjsko-ukraińskiej oraz stworzyła Rosji dodatkową przestrzeń do przeciągania rozmów.

Jednocześnie ograniczone zaangażowanie Stanów Zjednoczonych krótkoterminowo wzmacnia pozycję Ukrainy, ponieważ administracja Donalda Trumpa nie wywiera na nią presji, która wcześniej była elementem procesu negocyjacyjnego. USA częściej oczekiwały ustępstw od Ukrainy niż od Rosji, która konsekwentnie odmawiała jakichkolwiek realnych kompromisów. Chociaż w trakcie szczytu NATO w Ankarze w lipcu br. Donald Trump [wypowiadał się w sposób sprzyjający Ukrainie](#), to przedłużający się konflikt z Iranem i niestabilna sytuacja

w tym regionie zwiększają ryzyko, że prezydent USA po raz kolejny zmieni zdanie i będzie dążył do szybkiego zakończenia wojny na Ukrainie, wymuszając rozwiązania korzystne dla Rosji. Z tego powodu prezydent Zełenski zintensyfikował w lipcu przekaz o współpracy rosyjsko-irańskiej, wskazując na powiązanie konfliktów w obu regionach.

Wyzwania dla Ukrainy. Zaangażowanie się USA w wojnę w Iranie przełożyło się na ograniczenie dostępnych zasobów militarnych dla Ukrainy. Dotyczy to przede wszystkim środków obrony powietrznej, zwłaszcza pocisków PAC-3 przeznaczonych dla systemu Patriot, stanowiących najlepszą obronę przed rosyjskimi raketami balistycznymi i hipersonicznymi (Iskander, Kindżał, Cyrkon). USA wykorzystywały je na masową skalę przeciwko Iranowi – tylko w ciągu pierwszych tygodni konfliktu zużyto ich, wg doniesień medialnych, ok. 1300 – ponad dwa razy więcej, niż wynosi cała roczna produkcja (ok. 620 sztuk w 2025 r., 750 w 2026). Chociaż na szczycie NATO w Ankarze prezydent Trump zapowiedział przekazanie Ukrainie licencji na wytwarzanie pocisków do Patriotów, to jej faktyczne wdrożenie może zająć kilka lat, będzie skomplikowane technicznie i nie rozwiązuje bieżących niedoborów.

Konflikt w rejonie Zatoki Perskiej pogłębia też presję na ukraińską gospodarkę. Podwyższone ceny ropy przełożyły się na zwiększoną – po okresie spadku – inflację, która w maju br. sięgnęła 8,2%, a co za tym idzie podniosły się koszty produkcji rolnej, przemysłowej i transportu. Eskalacja zagrożeń dla żeglugi na Bliskim Wschodzie stanowi z kolei wyzwanie dla ukraińskiego handlu. Fracht jest od czasu przełamania przez Ukrainę rosyjskiej blokady na Morzu Czarnym [głównym kanałem eksportu](#), zwłaszcza produktów rolnych, rud i metali. W dłuższej perspektywie wojna w Iranie przekłada się na wyższe koszty funkcjonowania ukraińskiej gospodarki i ogranicza możliwości finansowania wysiłku wojennego.

Oddzielnym wyzwaniem dla Ukrainy są konsekwencje wojny na Bliskim Wschodzie dla Rosji. Wzrost cen ropy oraz czasowe – od 12 marca do 17 czerwca br. – złagodzenie przez administrację USA reżimu sankcyjnego przełożyło się na zwiększone wpływy do rosyjskiego budżetu ze sprzedaży surowców. Przez te trzy miesiące [Rosja zarobiła o 40% więcej niż w podobnym okresie](#) przed rozpoczęciem działań przeciwko Iranowi. Stany Zjednoczone stworzyły też precedens selektywnego luzowania sankcji, co może poskutkować podobnymi działaniami w przyszłości. Chociaż wzrost dochodów miał charakter przejściowy, umożliwił Rosji częściowe ograniczenie presji wywołanej sankcjami oraz zwiększył możliwości finansowania działań wojennych.

Szanse dla Ukrainy. Po rozpoczęciu konfliktu na Bliskim Wschodzie w lutym br. Ukraina podjęła działania mające wzmocnić jej pozycję polityczną i zwiększyć możliwości pozyskiwania zagranicznego finansowania. Przebieg konfliktu w Iranie, a zwłaszcza jego [ataki na państwa regionu](#) przeprowadzone przez drony, podkreślił znaczenie zdolności do zwalczania systemów bezzałogowych, które Ukraina intensywnie rozwija w ostatnich latach. W tym kontekście

marcowe i kwietniowe wizyty Wołodymyra Zełenskiego w Arabii Saudyjskiej, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Katarze, Jordanii i Turcji koncentrowały się na [współpracy w zakresie technologii obronnych](#). W rezultacie Ukraina podpisała porozumienia o współpracy strategicznej z Arabią Saudyjską i Katarzem, a podobne planowane jest też z ZEA. Wysłała również do regionu swoich ekspertów od zwalczania wrogich bezzałogowców. Wykorzystując rosnące zainteresowanie technologią dronową, Zełenski zaproponował budowę partnerstw przemysłowo-obronnych, tzw. Drone Deals. Poszczególne umowy obejmują eksport gotowych produktów, wspólną produkcję, transfer technologii oraz wymianę doświadczeń bojowych. Do połowy lipca br. Ukraina podpisała ich 9 (m.in. z państwami bałtyckimi, Danią, Holandią, Azerbejdżanem), a kolejnych 20 jest w trakcie przygotowywania. 15 lipca podobna umowa została podpisana z Unią Europejską. Choć podpisane porozumienia dotychczas nie przełożyły się na szeroką współpracę przemysłową, świadczą o zmianie postrzegania Ukrainy przez partnerów. Przedmiotem zainteresowania są nie tylko konkretne rozwiązania techniczne, lecz przede wszystkim doświadczenia zdobyte podczas ich opracowywania i wykorzystywania w warunkach wojennych.

Wnioski i perspektywy. Konflikt na Bliskim Wschodzie stał się jednym z czynników kształtujących sytuację na Ukrainie na poziomie zarówno militarnym (zmniejszenie dostaw broni), jak i politycznym. Największym wyzwaniem pozostanie ograniczona dostępność amerykańskich środków obrony powietrznej. Nawet po zakończeniu działań zbrojnych na Bliskim Wschodzie priorytetem USA będzie odbudowa własnych zapasów pocisków. Przyspiesza to proces przejmowania przez państwa europejskie ciężaru wsparcia dla Ukrainy, którego jednym z elementów jest stworzenie tzw. koalicji antybalistycznej.

Konflikt na Bliskim Wschodzie wzmocnił tempo umiędzynarodowienia ukraińskiego sektora technologii bezzałogowych. W efekcie Ukraina zaczęła być postrzegana nie tylko jako odbiorca pomocy wojskowej, lecz także jako partner dysponujący unikalnym doświadczeniem zdobytym podczas wojny. Konsekwentne działania dyplomatyczne władz Ukrainy doprowadziły do wzrostu zainteresowania państw partnerskich współpracą z ukraińskim przemysłem obronnym. Jednak podpisane umowy nie przełożyły się jak dotąd na większe wspólne projekty. Rozwój tych technologii przez ukraińskie przedsiębiorstwa uzależniony jest od zagranicznych komponentów i systemów nawigacyjnych, a główną przewagą Ukrainy jest zdolność do szybkiego modyfikowania sprzętu i wdrażania nowych rozwiązań, a nie sama możliwość produkcji. Dodatkową barierą pozostają niejasne zasady transferu technologii oraz kwestie własności intelektualnej, utrudniające zawieranie długoterminowych umów produkcyjnych.

Chociaż eskalacja na Bliskim Wschodzie pogłębiła problemy Ukrainy, to jej władze starają się przekształcić część [zagrożeń](#) w szanse, wykorzystując swoje unikalne doświadczenie wojenne do budowy swojej pozycji technologicznej i politycznej na arenie międzynarodowej.